

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۴ مارچ ۲۰۲۲

طالب از چه هراس دارد، مردم و یا سلاح؟؟

یکشنبه- ۲۲ حوت ۱۴۰۰ - کابل: همان طوری که در آغاز تلاشی خانه ها، نیز نوشته بودم، تا جایی که دیده می شود این روند نه تنها تا کنون خاتمه نیافته و در بعضی از مناطق خانه پالی ها چندین باره صورت گرفته، بلکه حدود و ساحه آنهم از ولایات شمال کشور به سایر مناطق نیز گسترش یافته است. مردم ما که با چنین خانه پالی هائی بیش از ۴ دهه تجربه دارند، متوجه شده اند که نه تنها تفاوت بین تلاشی های امروز با دیروز در این است، که وقتی در گذشته یک خانه را زیر و رو می کردند، اولاً چیزی را به سرقت نمی بردند در ثانی وقتی چیزی نمی یافتند، کسی را زیر مشت و لگد و قنطاق تفنگ نمی گرفتند، که سلاح را تحویل بده. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه داریم:

۱- من راجع به کشور های دیگر معلومات ندارم مگر تا جایی که کشور خودم افغانستان را می شناسم اگر قرار باشد تنها ولسوالی شکرده را مشت نمونه خروار معرفی نمایم، از دهه ها بدین سو چه قبل از فاجعه ثور و چه بعد از آن، تهیه، نگه داشت و حفظ اسلحه برای خانواده ها به خصوص جوانان، کمتر واجب از ۵ وقت نماز نبوده است. یعنی هر خانواده حد اقل یک میل تفنگ، شکاری، موش کش، ۵ تیره و یا یازده تیره اصلی و یا تیرائی در خانه خود داشته است. داشتن اسلحه به تناسب میزان دارائی خانواده ها از هم متمایز می شد، یعنی خانواده هائی که زندگی نسبتاً بهتری داشتند، حد اقل برای هر عضو ذکور خانواده یک سلاح گرم در خانه نگه می داشتند.

۲- حال کشوری با چنین ساختار و فرهنگی، وقتی مورد تلاشی قرار می گیرد، احتمال این که در خانه ای سلاح وجود داشته باشد، هیچ گاهی منتفی نیست. در چنین صورتی تلاشی باید مشخص سازد که به دنبال چه نوع سلاحی می گردند، اگر منظور شان سلاح هائی اند که از دولت گرفته شده و تا هنوز واپس داده نشده، علی رغم این که طالب را کسی به رسمیت نمی شناسد تا مالکیت دولت را به آنها تحویل دهد باز هم عمل تلاشی آنها به مثابه حاکمیت بالفعل می تواند قابل درک باشد، در غیر آن زیر عنوان تلاشی سلاح های شخصی مردم را جمع کردن و بابت آن سلاح ها فردی را لت و کوب کردن، نه تنها اسلامی و ملی نیست بلکه عملاً سرقت مالکیت مردم می باشد.

۳- بهانه طالب و نظام ملاسالار از این سرقت های آشکار شان، تأمین امنیت است، آنها نمی خواهند بدانند که امنیت را داشتن سلاح به هم نمی زند، بلکه عدم رضایت و نفرت مردم از یک نظام باعث می گردد تا فردی نخست از لحاظ ذهنی در دشمنی با یک نظام قرار گیرد و وقتی از این مرحله عبور نمود سؤال تهیه و کاربرد سلاح مطرح می گردد.

طالب چون از لحاظ ذاتی وابسته و نوکر بوده و همیشه به وسیلهٔ بادرانش مسلح شده است و هیچ گاهی خود به فکر تهیه سلاح نیفتاده، نمی تواند این را درک کند که وقتی فردی و یا جمعی تصمیم به مبارزه بگیرند، از هیچ کجائی که نتوانند سلاح تهیه بدارند با تقبل قربانی از دست دشمن می گیرند. آنها با این ضرب المثل مردم که گویند، "مرد سلاح خود را نامرد می گیرد" هیچ آشنائی ندارند.

هموطنان گرامی!

طالب هرچند در ظاهر می خواهد خانه پالی هایش را با لباس جمع آوری اسلحه ملبس بسازد، مگر مسلم این است که اولاً این روند بستری است برای دزدی و سرقت آشکار و علنی دار و ندار مردم، در ثانی هراسی است که از خیزش مردم دارند، آنها می ترسند چون می دانند که اعمال شان سرانجام مردم را وادار می سازد، تا علیه آنها اسلحه گیرند، از همین رو به جای اصلاح خود و اعمالشان، می کوشند تا با خلع سلاح مردم، هم به نحوی هراس شان را بین مردم انتقال دهند و هم از خیزش مسلحانهٔ مردم قبل از وقت جلوگیری نمایند.

هموطنان گرامی!

ضمن آن که با استفاده از تجارب تان، سلاح هایتان را جای سازی و حفظ می نمائید، بکوشید تا روز موعود خود را حفظ و آمادهٔ پیکار نگه دارید.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!